

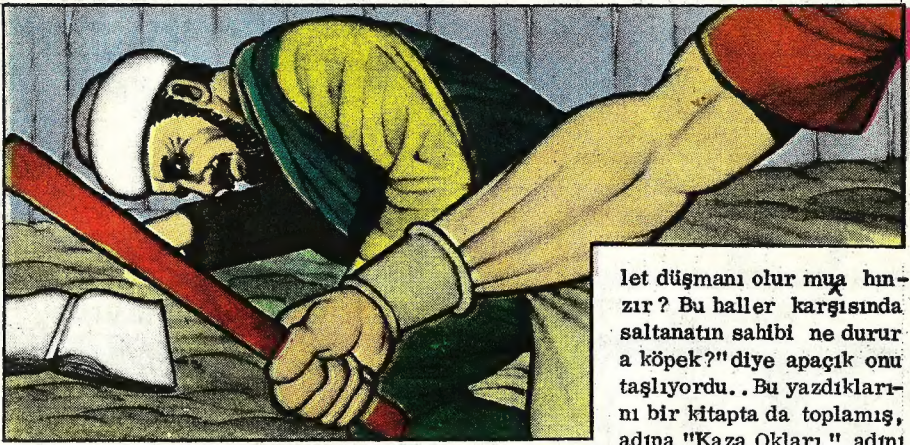
ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

21 Ağustos 1974 Çarşamba - Sayı: 11 - 100 Kuruş

Ünlü Şair Nef'i ve...

Dilin Getirdiği Belâ

Asıl adı Ömer olan divan edebiyatının ünlü şairi Nef'i'yi tanımayan var mıdır? Erzurum'un Pasinler İlçesinde doğmuştu. Kırım Han'ın önerisi üzerine İstanbul'a gelip yerleşmişti.. Osmanlı Padişahı Dördüncü Murat,yazdığı kasideleri beğenerek onu koruyordu . Kısa bir süre içinde bu alandaki ününü genişleterek tanınmış kişiler arasına giren Nef'i'nin zehir gibi bir dili vardı. Dostların topluyorsun. Başına bu yüzden dert gelir. Biraz yumuşak ol" diyorlardı. A-

ma o, korkmuyordu bir şeyden.. Gördüğü kötülüklerle sebep olanları taşılayıp duruyordu... Veziriâzam Gürcü Mehmet Paşa'ya da takmıştı Nef'i.. Onu, devlet düşmanı olarak nitelendirmekten kaçınıyordu. Yaşınlarının öğütlerine alırmış etmeyen Nef'i, yazdığı taşlamaları padişaha sunuyor, ondan hediyeler alıyor, bu nedenle cesareti de artıyordu.. Nef'i, bir taşlama yazmıştı Gürcü Mehmed Paşa için.. "Saltanatın ırzını ayaklar altına aldınız. Yok yere nice adam telef oldu. Senin kadar dev-

let düşmanı olur mu? hıncınız? Bu haller karşısında saltanatın sahibi ne durur a köpek?" diye apaçık onu taşılıyordu. . Bu yazdıklarını bir kitapta da toplamış, adına "Kaza Okları" adını vermiş ve okuması için padişaha sunmuştu. Padişah, bunları okurken, sarayın bahçesine yıldırım düşmüştü. Nef'i'nin karşıtlara padişaha, "İşte bu belâlı herifin yazdığı şeyleri okuduğunuz için size gökten bir uyarıydı bu" dediler.. Padişah, bu sözlerden pirlenmiş, Nef'i'yi gökten belâları davet eden kişi olarak görmeye başlamıştı. Sadrazam Gürcü Mehmed Paşa da huzura çıktı. "Padişahım, bu adamın dilinden beni kurtar" diye yakındı.. Nef'i'yi tutukladılar ve kafasına sopalarla vurarak öldürdüler. Cese-dini denize attılar. Taşlananlar rahatladı. Nef'i'nin düşmanları da "Gökten nazire indi siham-ı kazasına Nef'i diliyle uğradı hakkın belâsına" diye onun âkıbetiyle eğlenir oldular.

ÇARŞAMBA
GÜNLERİ
ÇIKAR

KEMAL

HAFTALIK DERGI - 100 Krş.

Sahibi: Veb Ofset
İleri Matbaacılık A.Ş.
Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI
Hazırlayan.....: Ceyhan AKNESİL

Telefon: 26 60 00
27 83 20
27 37 61

İdare: Alaykosku Caddesi, Eryılmaz Sokak Çagaloglu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

Kahvenin bahçesinden yürüdüler. Ustura Kemal'in dayak yemiş gibi bir hali vardı; Omuzlarını kaldırmış, başı önde, kollarını ceketinin içinden arkada toplamıştı; Kahvede oturanlar şöyle bir kıpırdandılar.

Ahmediye Karakolu'ndan kol yetişince, çil yav-

rusu gibi dağ -
lanların çoğu so -
luğu Rüstem Ağa'
nın bitirimhane -
sinde almışlardı.
Kahvede bir uğul -
tudur yükseliyor -
du, herkes birbi -
rine...

-Kör İspiro
nihayet Ustura' -
ya da bulaştı; Eee
ne yaparsın, eceli
gelen kelp cami
duvarına işer...
diyorlardı.

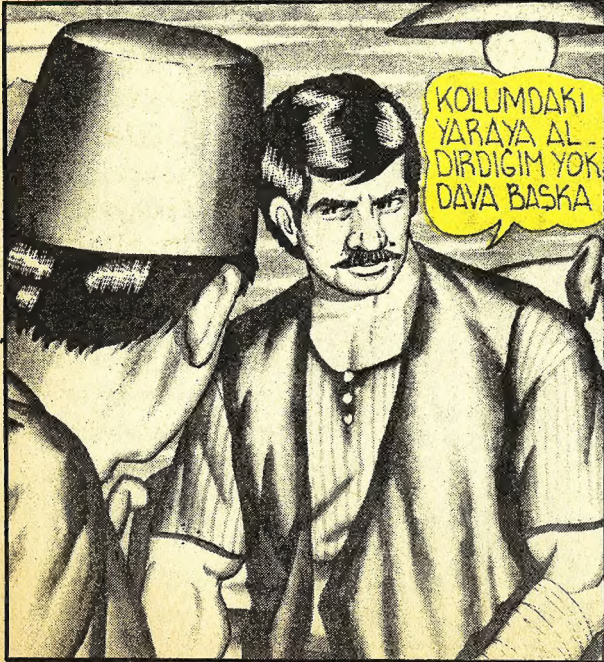
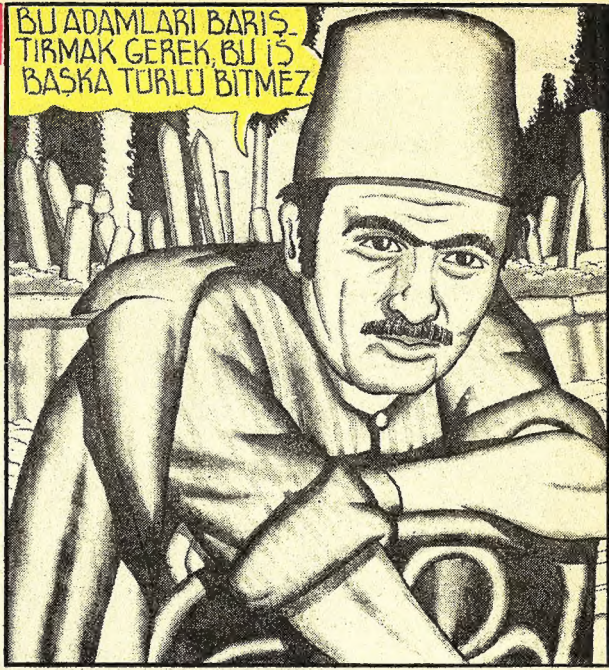
Lâkin Nevzat'ın kahvesindeki boğuşmayı yakından görenler biraz düşünceliydiler; İmam Ali Efendi ile Sarraf Kâzım, Arap Mehmet'le beraber gelen Ustura'yı görünce kafa kafaya verdikleri masadan şöyle bir doğruldular.

Sarraf Kâzım endişeli bir ifade ile -Ali Efendi, dedi; Ustura Kemal kabadayı delikanlıdır. -Doğru, diye tasdik etti İmam Efendi; Benim de tanıdığım kadariyle Kemal kolundan akan kanını yerde bırakmayacaktır.

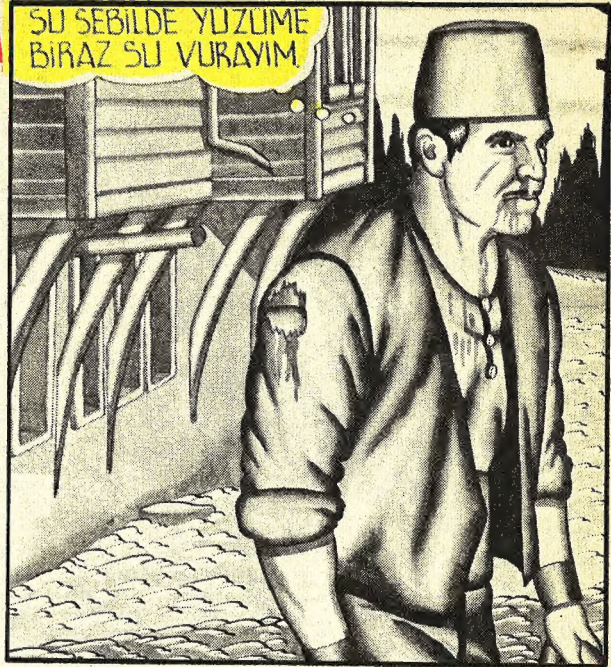
Sarraf Kâzım Salacak'tan Hakkı Reis'i de alırız, o da eski kulağı kesiklerdendir, hem iki tarafı da tanır, sözü de kanun gibi geçer, bir ziyafet verir, iki tarafı da yakınları ile beraber çağırırız... Bu iş başka türlü bitmez İmam Efendi."

BU ADAMLARI BARİS TIRMAK GEREK, BU İŞ BAŞKA TÜRLÜ BİTMEZ

Arap Mehmet Ustura'nın kolunu sarıp sarmalamıştı, Ustura Kemal böyle kesiklere sıyrık der geçerdi; Arap da bunu biliyordu. Lâkin onun dişlerini gıcırdatan kolumdaki acı değil, İspiro gibi bir kayartının ona üstelik çıkmasıydı...

Kör İspiro ,
kahvede olup bi-
tenlerden sonra,
oralarda fazla o-
yalanmamış bir
bakıma kırıışi kır-
mıştı. Mahallesine
o suratla git-
mek hiç işine gel-
mezdi: Kan ve ya-
ra bere içindeki
suratı yer yer,
şışmış morar-
mıştı...

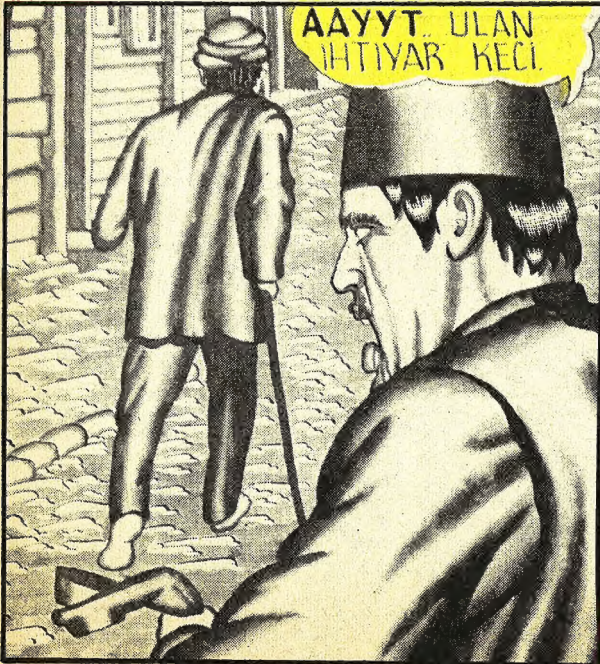

BASIM FENA ZONKLUYOR..
MORUKTA KOK SALMIŞ SEBİLE..

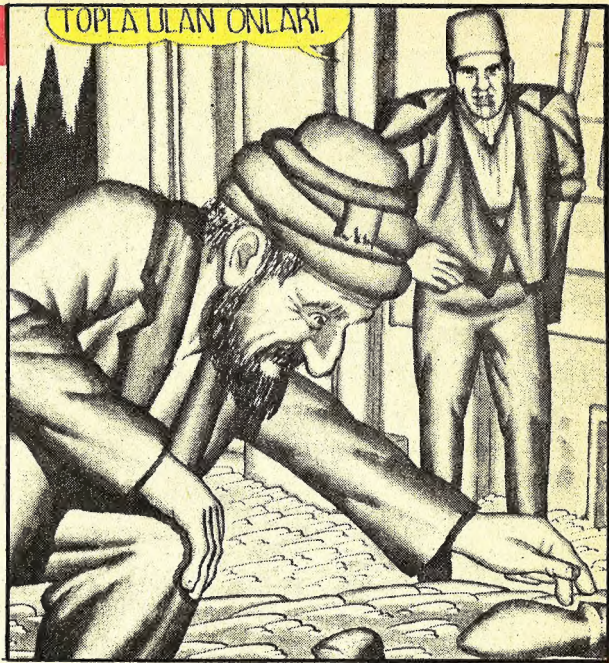
Sebil'de bir
bektâşî ayakları-
m yıkıyordu. İhti-
yarın başına di-
kkip bekleme-
ye başladı, acıla-
rım hissetmeye
başlamıştı, mo-
raran yaraları i-
yiden iyiye sızlı-
yor başı zonklu-
yordu, ihtiyar hiç
oralı değildi. Kör
ün süngüsü düş-
müştü ama ken-
dini tutamadı..

Bana bak dedi İhtiyar keçi, bas git suyun başından şimdi o yalağı başına geçiririm. Midesi cumbur cumbur şarapla dolu ihtiyar bektaşının arkasında duran İspiro'dan haberi bile yoktu, başını kaldırmayıyla Kör'le göz göze geldi...

Sebil'in yalağında bir çift eski çarık kalmıştı şimdi, ihtiyar bektaşi tabana kuvvet bacaklarının bütün gücüyle tin tin kaçırıyordu. İhtiyar mihtiyar yine birisi kaçırıyordu ya önünden İspiro'nun bu onun sadist ruhunun vazgeçilmez bir zevki idi.

Korkudan olduğu yerde kalan ihtiyarın kafası - na bir çift çarık bütün hızıyla çarp tı. Telâş ve heyecandan unuttuğu çarıkları idi. . Cin çarpmışa dön müştü adamcağız Kör İspiro az ileride kazık gibi dikilmiş ona ba kıyordu.

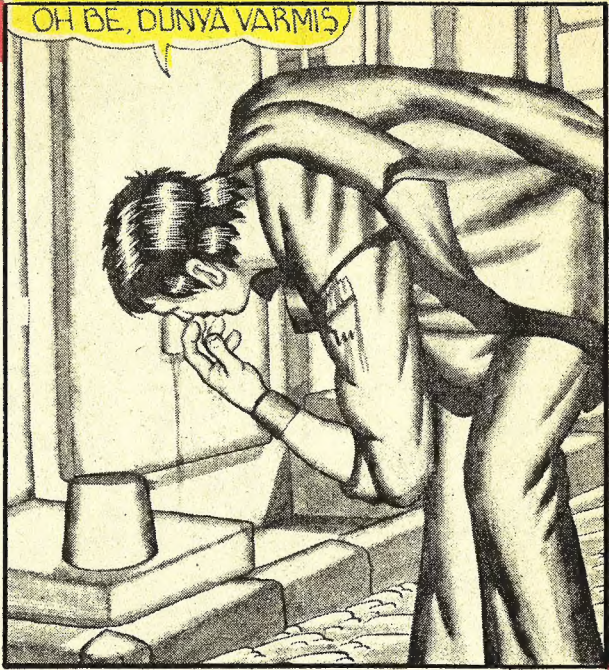

KACMALI, ÖNÜMDEN HERKEZ KACMALI.

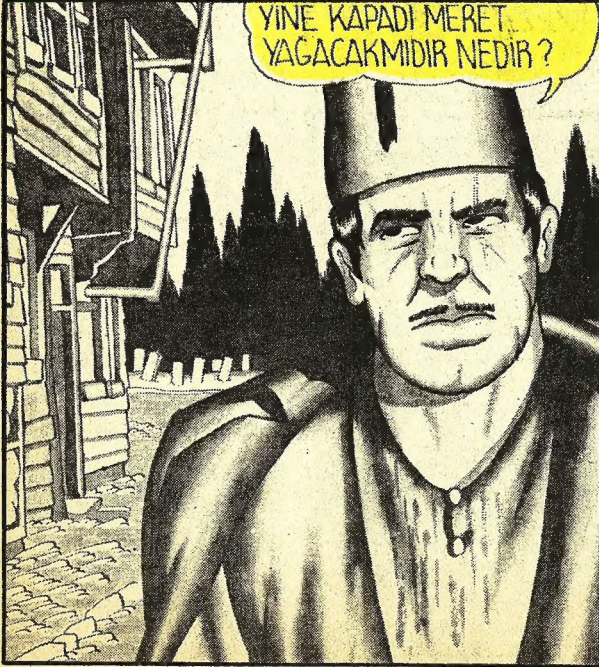

Kaçmalı di yordu, herkes her kes önünden kaç malı. . İstedğim yerden haracı - mı çekmeli, arzu ladığım avradı kapatmalıyım ya pacağım da kim se mani olamaz buna, bu daha baş langıç, suratı şiş ti diye İspiro' yu dayak yedi san masınlar.

İspiro sebilin yalağından akan buz gibi suyu yüzüne gözüne iyice carptı, şişip çatlayan yaralar soğuk suyu yedikçe verdiği ısıtırabı azaltıyordu. Başını saçlarını da ıslattı, boyundan büzme gömleğinin yakasını açtı göğsünü bağrım sildi.

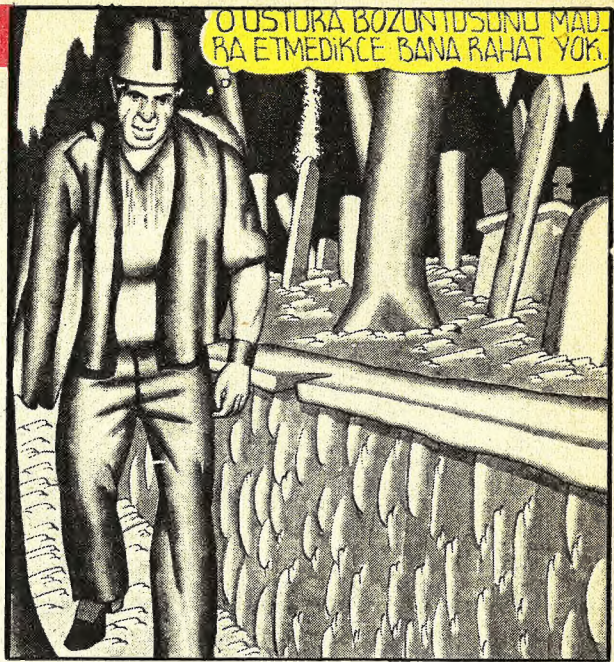

YİNE KAPADI MERET...
YAGACAKMIDIR NEDİR ?

Hava biraz serindi, yüzünü gözünü saran ateş kaybolunca ürperdi, sinirle karışık hafif bir titreme almıştı vücudunu. Çeketi sırtına aldı, gömleğini ilikle-di mendili ile saçını başını kuruladı, fesini başına rasgele otur-tup doğruldu.

Aynasızların içine pek girmeye cesaret edemedikleri Kara-caahmet bu çamur tabiatlı Rum kabadayısına en tekin yer gibi gözükdü. Kollar arkada, her zamanki bitirim yürüyüşü ile ağır ağır evin yolunu tuttu, bir taraftan da mırıldanıyordu.

Nevzat'ın bitirim yerinden , çıkan marazadan sonra soluğu burada alanların başında İmam Efendi geliyordu , tabii yanında da yine Sarraf Kâzım vardı, Kemal ile Memet ağır ağır geçip uzaklaşınca sıcağı sıcağına konuştukları bu mevzu bûsbütün alevlenmişti.

Sarraf endi -
şeli bir dille, "Bu
iki yırtıcıyı ne
yapıp yapıp ba-
rıştırırmalıyız...
Yoksa burala-
rı hepimize dar
gelir Vallah İ-
mam Efendi... İ-
mam hayretle" A-
man Sarraf" dedi,
"Ben seni kaba-
dayı bilirim, yü-
reğini pek bili-
rim, o nasıl söz
öyle korkuyor
musun?"

"Canım İmam
Efendi" dedi. Dü-
şün bir kere şim
di bunlardan biri
çıkıp buraya düş-
se, hele öbürünün
de geldiğini dü-
şün, kim vurdu-
ya gideriz Valla-
hi.. Ali Efendi..
Sarraf'a hak ver-
mişti, hani dediği
gibi olsa, kangöv-
deyi götürürdü.

Kalk dedi, İmam Efendi, kalk Kâzım, kalk da Nevzat'ın kahveye gidelim, oradan da Salacak'a iner Hakkı Reis i buluruz. Sarraf Kâzım ağır ağır doğruldu, omuzundaki kartal kanat duran ceketi şöyle bir düzeltti sıfır numara bitirim ayaklarına yatmaya bayırdı.

YANLIZ BÜTSTE PER
ACELE ETMİYELİM

BIRAKALIM PAŞAZADELERİ
ÖFKELERİ GEÇSİN BİRAZ

Karacaahmet in yanı sıra yürüyorlardı: Sarraf, güya İmam'a akıl veriyordu... "Hele aradan bir kaç gün geçsinde şimdi sıcağı sıcağına tutup da hadi gelin sizi barıştıracamız, dersek bu iş yatar onun için bırakalım paşazadeleri biraz öfkeleri geçsin.."

Çiçekçi' den Tunusbağı'na sap tılar. "Ömrünün sonuna gelmiş, yorgun ahşap yapılarla, mezar taşlarının karşılıklı bakıştığı bu dar sokakların nesini paylaşamazlar, geçip gidiveren, şu ömrü zehir etmenin ne alemi var anlamıyorum diyordu İmam Efendi.

SU KOHNE SOKAKLARIN NESİNİ PAYLAŞAMAZLAR ANLAMİYORUM.

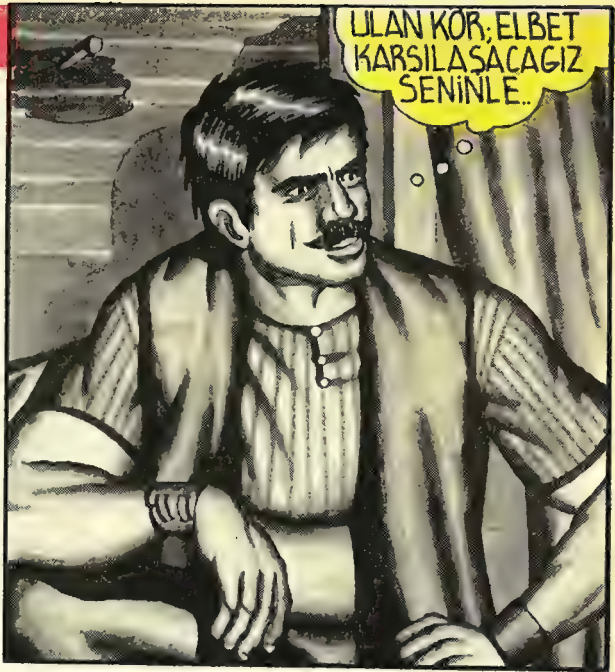

BURADA KİMSELER YOK, BİZ DOĞRUCA SALACAK'A İNELİM.

Köşedeki se- bili dönünce Nev- zat'ın bitirim ye- ri tam karşıya düşerdi... Hâlâ kimseler yoktu kahvede, sabah patlayan fırtına, bu netameli ocağı bir günlüğüne sön dürmüştü. Camı - nın kıymetini bi- len herkes toz olmuş, hâlâ da bir kimse düşmemiş- ti.

O sırada Du-
vardibi'ndeki kü-
çük bir evde öfke
ve hırs içindeki
bir göğüs hızlı,
hızlı inip kalkı-
yordu. Yer yer
sökülmüş tül per-
denin ardından
gözlerini sokağa
dikip öylece du-
ran Ustura Kemal
hâlâ aynı taşkın
duygular içinde i-
di..

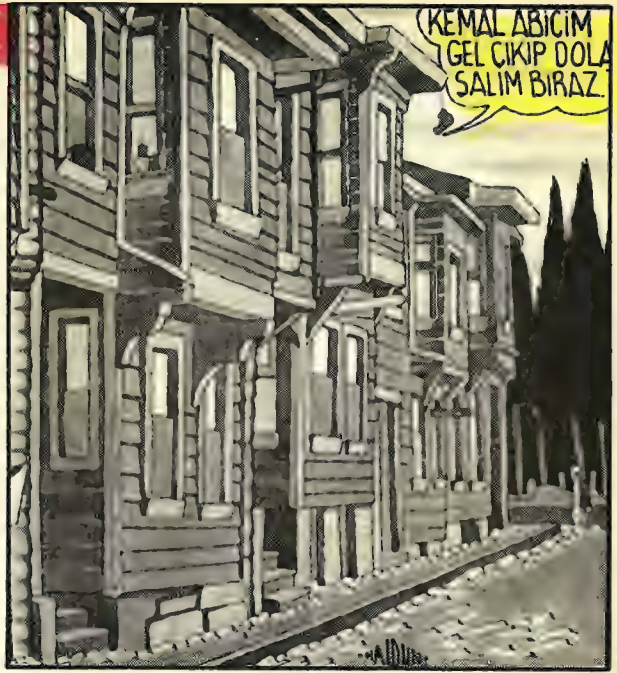

KEMAL ABİ BE...GEL DIŞARI
CIKALIM; HADİ KALK.

"Kemal abi "
dedi Mehmet, ha-
di hemen kalk
Duvardibi' nden
bir faytona biner
Üsküdar'a ineriz
oradan da yandan
çarklıya atlar
doğru Karakuş' -
un meyhaneye ..
Hem şimdi eli a-
yağı tutan bütün
acarlar oradadır,
kıyağına kafayı
buluruz o biçim..

Arap Mehmet Ustura'yı iyi tanırdı. Kemal abisinin ciğerini bilirdi. Bilirdi ya, işte onun için kısaca bir müddet için bile olsa, onu almak şu mahallelerden uzaklaştırmak istiyordu. Ustura şimdi kendi kendini yiyor, yüreğindeki boğuşması sürüp gidiyordu.

SU HALİNE BAK, SINIRDEN KENDİ KENDİNİ YİYORSUN

PEKALA... DEDİĞİN OLSUN

" "Yahu Kemal abi"dedi. " Bırak Allahaşkına, şu haline bak, sinirden kendi kendini yiyorsun, rengin iringibi kalkıp da biraz hava alsak fena mı olur yani açılırsın be, bu ne bu. .", "Bu öğlenden kurtuluş yok"dedi kendi kendine, severdi Arap Memet'i...

Arap Memet'in keyfi yerine gelmişti. Tamam be abicim, hah şöyle yahu... iyi tamam, Karakuş'a başka zaman gideriz, açıklık bir yere gidelim, daha iyi, sinirlerim yatıştır.. Kemal âdeti içine gömüldüğü peykeden isteksiz, isteksiz doğruldu.

DUR BİR PAYTON ÇEVİREYİM.

HOOP DUR BAKALIM: PAYTONA ÜSKÜDAR'DAN BİNERİZ.

Kapıya çıktıklarında Arap Memet bir fayton çevirmek için müsaade istediysede Ustura Kemal -Yoo Arap dedi, arabaya Üsküdar'dan bineriz, şimdi yürüyeceğiz .. Üsküdar'a inerken İspiro'ya raslamak da var..

Karacaahmet'in yanı sıra uzanan caddeye nispetle ara sokaklar daha tenha idi. Ustura Kemal başını iki omuzunun arasına almıştı, sinirleri gergin olduğu zaman böyle yürürdü. Çiçekçinin ara yollarından ih saniye'ye doğru indiler.

Hani Kör İspiro o ansızın karşılarına çıkıverse, patlayacak fırtınanın arasına girmek imkansız olurdu .. Ustura Kemal'in de her yeni yola saptıklarında başını kaldırmadan yerden etrafı so-talıyordu.

(ARKASI 20. SAYFADA)

**TÜRK TARİHİNİN EN
BÜYÜK DENİZ SAVAŞI**

PREVEZE

Türklerin devamlı olarak büyümesi, özellikle Akdeniz'de büyük bir tehlike haline gelmesi, Papa II. Polü telâşa düşürmüştü. Hristiyanları Türklerle karşı savaşmaya çağırmıştı. Bu çağırışı kabul eden Venedik, Malta, Ceneviz, İspanya, ve Portekiz devletleri donanmaları zamanın en büyük Hristiyan amirali Andrea Dorya'nın emrine vermişti. Andrea Dorya 602 gemiden meydana gelmiş donanmasıyla Preveze Körfezi'nde bulunan Barbaros'un üzerine doğru yelken açmıştı. Barbaros 122 parçalık donanmasıyla bu büyük kuvvete karşı savaşmaktan kaçınmamış, donanmasının sol kanadına Seydi Ali Reis, sağ kanadına Salih Reis'i geçirerek Turgut Reis'i de yedek kuvvetlerinin başına bıraktıktan sonra 27 Eylül 1538'de tarihin en büyük deniz savaşına başladı. Türk Barbaros'un görülmemiş idaresi ve manevraları, Türk levantlerinin eşsiz cesaretleri karşısında büyük ve gururlu düşman donanması dağıldı. Andrea Dorya güç kaçabildi.

Arap Memet, gözlerini kısarak bütün dikkatiyle geleni tanıma-ya çalıştı, kalbi hızlı hızlı çarp-maya başlamıştı, ilerki yolun so-nundan bu tara-fa doğru, yandan çarklı yürüyüşü ile bir külhanbe-yi azmanı ağır ağır geliyordu.

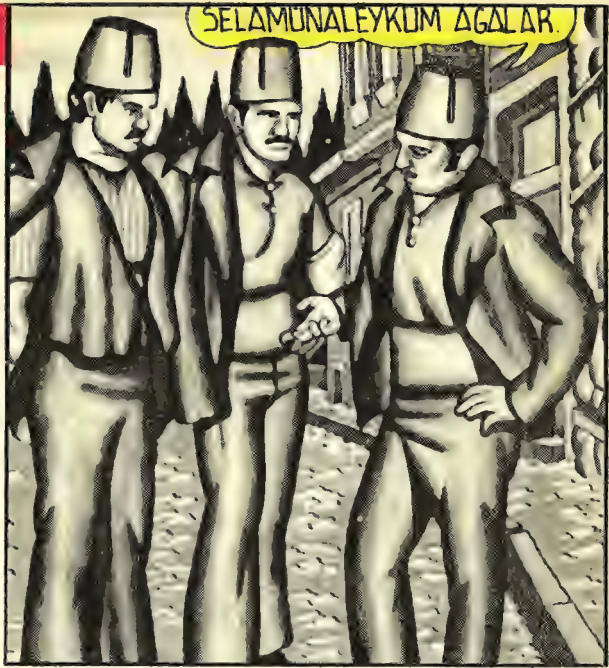
KORKMA TOSUNUM GELEN
KÖR DEYİL... İMAMIN ÇÖMEZİ
SARRAF KAZIM.

NE KORKACAĞIM...
BEN

Ustura Kemal in bir nefeslik gür-lüşü Arap'ı ken-dine getirme-ye yetmişti. Kork-ma tosunum ge-len Kör değil i-mamın çömezi Sarraf Kâzım, yü-rüyüşüne bakıpta moralini bozma, ciğeri on para et-mez. Arap, " Ne diye korkacakmı-şım dedi, daha ko-lundaki yaramn kanı durmadı..

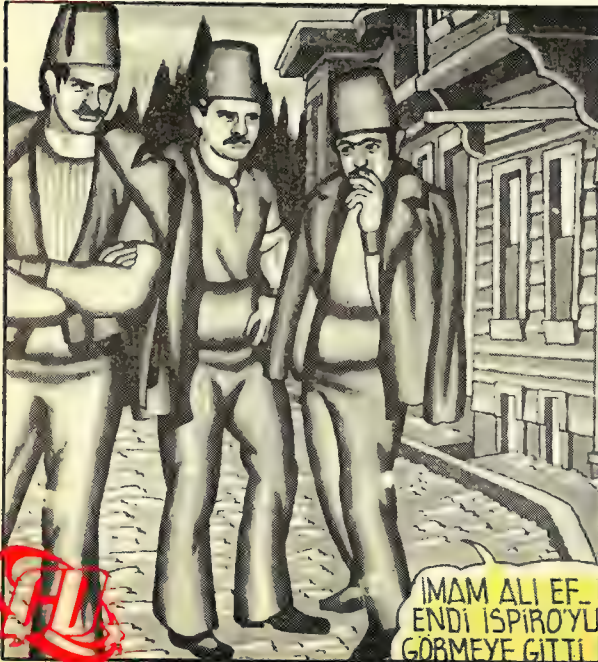
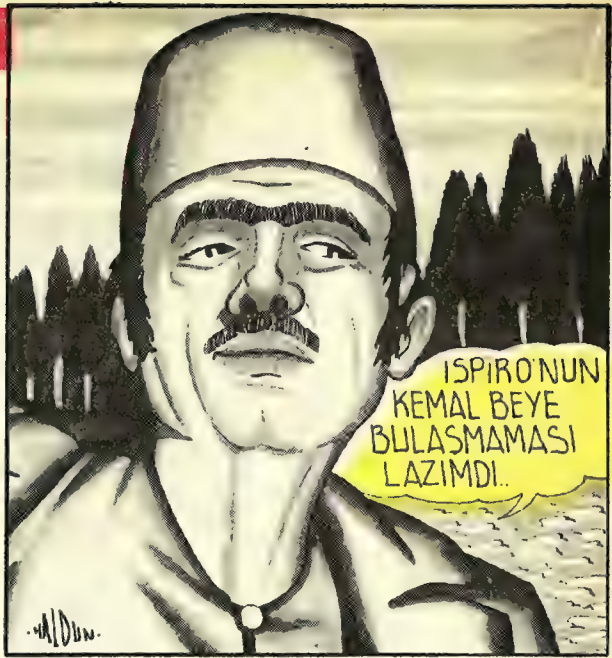
Bunları konu-
şurken Sarraf Kâ-
zım yanı başları-
na gelmişti, yaşı-
ca büyük olması-
na rağmen kendi-
sinden daha yü-
rekli daha yırtıcı
olan bu kabadayı-
lara ilk selâmı
Sarraf vermek zo-
runda idi, racon
buydu. Selâmlaş-
tılar, Kâzım yola
devam etmedi.

BU SABAH
Kİ HADİSE
HEPİMİZİ
UZDU

Sarraf Kâzım
ayak takımı cin-
sindendi, acar bir
külhanbeyi sallı
bir kabadayı gibi
çalım atardı, a-
ma sıkıyı gördü
mü yelkenler su-
ya iniverirdi. Ka-
badayılık heve-
sinde olanlar bu
yolda çetin imti-
hanlar vermek
zorundaydılar.

Sarraf Kâzım dümeni bu yola kırıp da külhanbeyi ayaklarına yatınca, işin su götürür yanı olmadığı anlamıştı.. Pabucun pahalı olduğunu görünce kabadayılığı sadece sırtına kartal kanat attığı ce ketinde kalmıştı. Hali tavrı tam bir külhanbeyi..

Kalıbının adamı dahi olsa yine de ona kabadayı dememek gerekir, zira kabadayılar, külhanbeylerinden bitirimlerden tamamen ayrılırlar, onlar İstanbul efendisidirler, dürüst tabiatlı ve merttirler, Sarraf Kâzım'ı beğenmez ve tutmazdı.

BU SABAH KAHVEDE
OLANLARA PEK ÜZÜLDÜM

Sarrafa Kâzım la muhatap olan Arap Memet'i Ustura bir adam geride izliyor, onlarla alakalı görüşümüydü. Sarraf, - Bu sabah kahvede olanlara pek üzüldüm, dedi az kaldı kötü olacaktı... Arap Mehmet yan gözle Ustura Kemal'e baktı.

MÜHİM DEYİL
YÜZ BULDU KEFERE

- Mühim değil dedi; Merhametten maraz doğar derler ya. Böyle kirolara açılmak lâzım, yüz buldu keferede değil mi Kemal abi Ustura Kemal cevap vermedi, ağır ağır yürümeye başladı, sabahki hadiseden bahsetmek, Kemal'e yakışmaz onu küçük düşürdü.

Arap Sarraf'ın yanından ayrılıp birkaç adım da Kemal'e yetişti: Bozuldun mu yoksa Kemal abi, dedi. Ne bozula-
cağım, ben bozulacağım kadar bozulmuşum, zaten diye cevap verdi Ustura Kemal.. Sarraf efendinin boş boş gazlığı beni ırgalamaz..

BU ADAMLARI NE YAPIP YAPIP BARİŞTİRMAK GEREK...

Sarraf Kâzım Ustura ile Arap'ın yanından ayrıldıktan sonra ağır ağır yürüyor, kendi kendine mırıldanıyordu "İmam efendi haklı, bu adamları ne yapip yapip barıştırmak gerek, yoksa bunlar birbirlerini yiyecekler, o zaman ne rahatımız kalır ne huzurumuz

İki dost ağır ağır Ahmediye'ye iniyorlardı. İmrahor'dan, Şemsi-paşa'ya tam dönüyorlardı ki yanlarından boş bir araba geçti. Arap hemen seslendi-Hoop arabacı.. Ustura Kemal:-Yahu daha yürüseydik" diyecek oldu vazgeçti. Arabaya doğru yürüdüler.

Arka tarafa oturan Ustura Kemal'in geniş yapısı sanki bütün faytonu kaplamıştı. Arabacı binenlerin kılık ve kıyafetlerinden nasıl kimseler olduğunu anlamış ses etmeden verilecek emri bekliyordu arabacı sür faytonunu Göksu'ya...

Göksu'ya vardıkları vakit ikindiye bulmuştu. Hafif esen rüzgar gri bulutların örttüğü gözyüzü ve çınar ağaçlarının uğultusu pek tatlı değildi bu gün Göksu..Sabah erken gelenler havanın nahosluğundan olacak çabuk kaçmışlardı...

BİRAZ DAHA İLERİ GİTSEYDİK.

BANA HİÇ İLİŞME: KEYFİM YOK SEN GİT İSTERSEN

Kemal genişçe gövdeli bir çınarın dibine ilişiverdi. Arap Mehmet-Abi be dedi, Biraz daha ileri gitseydik, buraları pek تنها, sıkılırız. Ustura Kemal çöktüğü yere kaynamış gibiydi. -Arap istersen, sen şöyle bir dolaş diye cevap verdi. Bugün bana pek ilişme.

Amma yaptın be Kemal abi madem beraber geldik havamızı da beraber atacagız, ama madem sen buraya kök saldın bana az müsaa- de et, sen sever- sin bak ilerde mısır falan satı- yorlar.. Ustura Kemal hakikaten haşlanmış mısırı pek severdi..

OFF...BU MESELEYİ NASIL TEMİZLİYECĞİZ BAKALIM

Ustura Kemal Göksu'nun bu ten- ha çayırında ya- payalınızdı şimdi Geniş gövdesine yaslandığı asır - lık çınar ağacı arkasından bir duvar gibi yükse- liyor, yaprakların hafif hıştırtısına karışan rüzgâr sesinden başka, bir ses duyulmu- yordu.

Yaprakların, ve kuru dalların çıtırdılarını duyunca kulak kabarttı: Aheste aheste yürüyen bu ayak sesinin yere hafif basışından bir hanım olduğu belliydi .. Göksu'nun tenhasında tek başına yürümeyi tercih eden bu nazende de kimdi..

Bu serin yeşilliğin ortasında bir başına dolaştığını zanneder genç kadın, yanı başında pala bıyıklı çam yarması gibi bir adam görünce hafif bir korku ile irkili verdi.-Ayy dedi, korkuttunuz beni. Ustura Kemal ömründe ilk defa gördüğü bu güzel çehreyi zevkle seyretti.

Ustura Kemal
-Kusura bakmayın
dedi, sizi korkut-
mak istemezdim,
fakat tek başınıza
dolaşmanız doğru
değil. Genç ka-
dın bu hiç tanı-
madığı adamın
kendisine duydu-
ğu ilgiye memnun
olmuş gibiydi ha-
fif bir tebessüm,
belirdi yüzünde..

GİTMELİYİM. GÖRÜRLERSE
ÇOK KÖTÜ OLUR.

HİÇ DEYİLSE
İSMİNİZİ SÖYLEYİN

Ustura Kemal
in ayağa kalkışı
genç kadını ür-
kütmişti sanki.
-Durun gitmeyin
ne olur, benden
korkmanız için
bir sebep yok. "
Kemal'in bir an-
da dağılıveren dü-
şüncelerinin ye-
rini şimdi tuhaf
bir üzüntü kapla-
mıştı. -Sizi bir
daha göremez mi-
yim.

Aşırı ilgigenç, kadını hiç de şaştırmamış, aksine mutlu etmişti sanki.. Bu iriyarı, pala bıyıklı, mert görünümlü adama, öylesine bir yakınlık duymuştu.- İsimim.. Safinaz Bebek'te Ragıp Paşa yalısında otururuz, yakınlarım bana" Bebekli Safinaz" derler..

Ustura Kemal yaslandığı çınar ağacının gövdesinden uzaklaşıp giden Bebekli Safinaz'ım seyrederken, Arap Mehmet'in yanına doğru geldiğini fark etmemişti bile.. Arap, manalı manalı-Ne o Kemal abi dedi, rahatsız ettik galiba.

Ustura Kemal Arap Memet'i se-ver şakasını da kaldırırdı, -Ulan deve diye cevap verdi, eşek hoşaf tan ne anlar yav-runun yüzünü görseydin böyle konuşmazdın. A-rap laf altında kalır mı? - Valla abicim hoşaf gibi karının yüzünü görseñi ne olur, görmesem ne o-lur..

Arabın bu gargarası Ustura Kemal'in pek hoşuna gitmişti güldü. Pekidedi hoşaf olsun sen eşekliği kabul et-tikten sonra, hadi bakalım eşşoğlu, düş önüme biraz dolaşalım. Ellerindeki sütlü mısırları yiyerek ağır ağır uzak-laştılar.

(Devamı haftaya)

JUDO

ÖĞRETİYORUZ

Yazan: **HAKKI KOŞAR**

KYU VE DAN DERECELERİ

KYU:

(Örenci kuşakları)

Bütün judocular bu sporla başladıkları günden itibaren yetenek ve başarılarına göre birtakım dereceler alırlar.

Judoda derece sınıflandırılması iki türdür:

KYU (Öğrenci) ve Dan (Judo bilgisi mükemmel denebilecek bir düzeye gelmiş olan).

KYU derecesi 6. Kyu'dan başlayarak 1. KYU'ya yükselecek şekilde bölümlere ayrılır. Judocular bu bölümlere göre belirli renkte kemer takarlar.

- 6'ncı KYU-Beyaz (6 ay)
- 5'inci KYU-Sarı (6 ay)
- 4'üncü KYU- Turuncu (6 ay)
- 3'üncü KYU-Yeşil (6 ay)
- 2'nci KYU-Mavi (6 ay)
- 1'inci KYU-Kahverengi (1 sene).

DAN: Bu dereceye sahip olan kimse artık gerçek judonun ne olduğunu tam anlamı ile biliyor demektir. Dan dereceli judocular siyah kemer ta-

karlar. Bu derece de 10 bölüme ayrılır ki, 10' un -cu dan derecesi sadece Japonya'da vardır. Dan'akadar dövüşme yeteneği dik-kate alınmaktadır. Daha yukarı dan dereceleri ise, judocunun judoyu öğret -meye başlaması gibi üs -tün durumlarda verilir. Bu sınıflamalarda yaşın da ö -nemi vardır. 24-28 yaşla -rı arasındayken müsabaka -lara katılabilen bir judo -cu daha yaşlanınca öğre -tici durumunu alır.

Kahverengi kuşaklı bir judocu 1 senelik olgunluk devresini tamamlayınca siyah kuşak (DAN) imtiha -nına girer, bu imtihan 3 şekilde olur.

- a) Kata (Şimdiye kadar öğrendiği tekniklerin kom -bine en iyi şekilde yapıl -maları)
- b) Hakemlik ve antre -nörlük yeteneği.
- c) 5 kişi ile yaptığı müsabakanın beşini de ka -zanması (3'ünü İppon 2'sini Wazaari ile)

JUDO KULÜPLERİ

Bütün bu judo tekni -ğini öğrenmenin en iyi yo-

lu bir judo kulübünün ça -lışmalarına katılmaktır. Bu kulüplerde öğretmenle -rin yönetiminde disiplin -li ve sistemli bir şekil -de öğrenilecek judo bilgi -lerinin başka şekilde ye -terli derecede öğrenil -mesine ve judodan yarar -lar sağlanmasına imkân yoktur. Judoda en çok ö -nemli olan da, öğretici -nin durumudur. Öğretici judoyu gerçekten bilen ve bildiklerini öğrencilerine en iyi şekilde anlatabi -len bir kimse olmalıdır.

KADINLAR İÇİN JUDO

Kadınların judo öğren -mekteki tek amaçlarının gerektiğinde "Kendi kend -lerini savunmak" oldu -ğu ileri sürülmektedir. Oy -sa bu düşünce tamamen yanlıştır. İyice bilinmeli -dir ki, JUDO ASLA SAL -DIRILARA KARŞI SAVUN -MA İÇİN DEĞİLDİR. Ka -dınların gerektiğinde ken -dilerini koruyacak kadar mücadele edebilmeleri, bu arada judodan yararlan -maları güzel bir şeydir . . . Ama bu yol judonun spor niteliği ile bağdaşmaz.

Judoyu ilk bulan Japonlar kadın ve erkekleri için tekniklerin uygulamasını ayırmışlardır. Şöyle ki judoda temel olan güç ve fizik, erkeklere özgü unsurlardır. Kadınların kendi fiziksel yapılarına uygun olarak judo tekniğini uygulamaları gereklidir.

JUNIOR JUDO

Kadınlara olduğu gibi, 5-16 yaş arasındaki küçük çocuklara da judo ayrı bir sistemle öğretilir. Küçükler genellikle birbirleri ile durmadan boğuşmak, alt alta üst üste minderde yuvarlanmak isterler. Bu bakımdan bir takım judo kuralları ile hareketlerini sınırlamak ve henüz küçük yaşta sıkı disiplini altına sokmak bu spordan sıkı mamalarına, hatta soğumalarına yol açabilir. Küçük judocular tüm enerjileri ile minderde serbest bırakılmakla birlikte, judonun temel prensiplerine hiç değilse görünüş bakımından uymaları öğretilir. Daha sonra da, yavaş yavaş sporun inceliklerini öğrenmeye ve birbirlerine uygulamaya başlarlar. Hatta antrenman sırasında çocuklara oyunlar bile gösterilir. (Mendil kapmaca gibi)

HAKEMLER

Eskiden herhangi bir siyah kemerli judocu gerektiğinde müsabaka yönetebiliirdi. Fakat daha sonraları hakemlik yapmak için siyah kemerli olmanın yetmediği ortaya çıkmıştır. Judo hakemleri bundan böyle sınavla

Yerde mücadele de puan almak için rakibi kavrama tekniği

seçilmektedir. Hakem adayları önce yazılı bir sınavı girerler. Bu sınavdan % 80 başarı sağlayanlar bu kez müsabaka yöneterek ikinci bir sınav verirler. Böylece bütün judo kurallarını en iyi şekilde bildiği gibi, müsabıkların judo bilgilerini de en iyi şekilde ölçebilen ve onların psikolojik durumlarından anlayan judoculara hakemlik yapma hakkı verilir.

JUDO ÖĞRETİMİ

Daha önceleri her siyah kemerlinin otomatik olarak judo öğretmeni olabileceği fikri hakimdi. Küçük derecelerden bu siyah kemer seviyesine erişildiği için hoca ve siyah kemer aynı manada anlaşılıyordu.

Siyah kemer sahibi olmak bir şahsın belli bir kabiliyete sahip olduğunu gösterir. Hoca olmak için, ise teknik ve pedagojik bilgi lâzımdır.

Bu sebeple tam vaktini judo öğretimine ayırabilen kalifiye judo hocası, kaçınılmaz bir ihtiyaçtır.

FİHRİST

DOJO: Pratik olarak judo çalışmalarının yapıldığı yer. HIKIWAKE: Beraberlik. IPPON: Puan. JI GOTAI: Defans pozisyonu. JUDOGI: Judo elbisesi. JIJITSU: Silâhsız olarak dövüşme metodu. KANSETSUWAZA: Vücudun eklem yerlerine uygulanan judo tekniği. KATAMEWAZA: Judoda kavrama tekniği. NAGEWAZA: Savurma tekniği. NE-WAZA: Yer tekniği. OSAEKOMI: Kavrama. RANDORI: Genel pratik çalışma. SHIALOJudo minder. SHIMEWAZA: Boyun kilitleme tekniği. SHIZENTAI: Ayakta durma pozisyonu. UKEMI: Yere düşme tekniği. WAZA-ARI: Puana yaklaşma. YUSEI: GACHI: İttifakla galibiyet.

CANILAR YUVASI

Özet:
11

Hizmetçisi, profesörün gece saat 9.30'a kadar evde olduğunu, haber vermeden bir yere çıkmak adetinde olmadığını söyledi..

Diye sordum.

-Hayır, Karl'a benziyordu.

-Peki, Karl kim?

Eskiden babamın asistanıydı, sonra yol verdik.

-Nereli bu adam?

-Bir yerden mülteci, Çekoslovakya'dan galiba. Fakat, İngilizcesi mü - kemmeldir. Burada yetmişmiş, bir daha da memleketine dönmemiş. Bizden ayrılmış bir ay kadar oluyor.. Fakat, tuhaf değil mi, dün gece Karl'ı düşü - nüyordum.

Hâlâ, pencereyi gözetliyordum. Henüz bir hareket yoktu.

-Neden?

Diye sordum.

-Dün akşam beni kaçırmak isteyen adamlardan uzun boylusunu Karl'a benzetmiştim de, ondan. Gözleri, yürüyüşü, bana birini hatırlatmıştı. Kim olduğunu çıkaramıyordum. Bu sabah uyumunca birden buldum, Karl'ı hatırlatıyordu.

-Çok enteresan... Karl'ın soyadı ne?

-Morgen.

-Morgen ahbap'la görüşmek zevk olacak!

Dayıp ayağa kalktım. Madelin, koluma sarılmıştı. Kızcağızı zorla yerine oturttum ve:

-Olmaz sevgilim, bırakman lâ - zım beni. İhtiyatsızlık yapmayalım artık. Sakın telefonu sen açma. Babardan hariç kim ararsa söyle Miss Cook'a senin Washington'da olduğunu bildirsin. Unutma ki düşman henüz senin yerini bilmiyor. Sihatini merak etmeyeyim gene.

Eyden çıkıp ağaçlı yoldayırıldım. Hiç ses çıkarmamaya çalışıyordum. Kendimi emniyette hissetmek için görünmeyecek şekilde, ağaçların göl - geleri arasından ilerledim. Yürüdükçe, bütün gece uyusmaya yüz tutmuş adalelerim karıncalanıyor, burnuma doğuş kokusu geldikçe içim kaymıyordu.

Şayet, Madelin hayal görmediyse, üstelik Karl denen herif cüsseme yakışacak gibi iri bir şeyse, keyfine haddut olmaz diye şimdiden sevindim. Hele, herif, geçen gece üzerimize çullanandan biri ise, vay haline...

Mümkün olduğu kadar gizlenerek laboratuvara yaklaştım ve insan boyu fidanlar arasına girerek bir pence - reye sokuldum. Pencereden içersini görünce temennilerimin bir kısmının yerine gelmiş olması, vücuduma tatlı bir rahavet yaydı.

Laboratuvarda bir adam vardı. Su -

ratının bir kısmında yumruğumun mor mührü basılı, yüzü gözü bereli adamı ilk bakışta tanıdım. Uzun boylu, hareketleri yabancıydı.

Herif, acelesi yokmuş gibi rahat rahat ve bir metot dahilinde etrafı araştırıyordu.

Derhal geri çekilip duvara sürünerek ve pencerelerin altından dizlerim üzerinde emekleyerek binanın iki köşesini döndüm, nihayet kapıyı buldum. Önce, kapının anahtar deliğine gözümü uydurdum, herifin yüzü kapıya dönmüştü ve cam tüpleri karıştırıyordu. Uzaklaşmasını bekledim tabancamı sağ elimle alıp emniyeti açtım, sol elimle de kapının tokmağını çevirdim. Menteşeler gıcırdamadan

kanat açıldı. Koridoru sessiz uçadım la geçtim ve laboratuvarın içinde durdum, usulca:

-Merhaba Karl!

Diye seslendim.

Herif, sesimin geldiği tarafa ani bir dönüş yaptı fakat, ihtar kabilinden elimde oynattım 45 ligh görüncce kazık kesildi. Nezaketle sordum:

-Bir şey mi arıyordun?

Cevap vermedi ve elini cebine götürür gibi yaptı. Soluk almadan he-sapladığım kurşunu bastım, kurşunun rüzgârı herifin garavatını dalgalandırdı. Hafif bir baş hareketiyle arkasındaki duvara baktı ve yeni açılan ufak deliği gördü.

-İsteseydin o deliğaltının ortasına nakşederdim.

Dedim. Herifi, bir yerden daha gözüm ısırdı... Tamam, kokteyl salonunda imbirlin'in kalabalık grubundaydı. Herifçiöğlü az gezmiyor, dese-ne... Kimildamasına mâni olmak için ihtar ettim:

-Kaşını oynatayım deme... Bir müddet canlı kalasın ki karşıkârşıya konuşalım... Güzel. Şimdi arkamı dön ve bana doğru adım adım yavaş.

Şakanın sırası olmadığını anla-mıştı. Topukları üzerinde döndü, geri yürüterek arkası bana dönük yaklaştı. Ses çıkarmadan iki adım atıp onu yarı yolda karşıladım ve elimdeki tabancamın kabzasını herifin

ensesine indirdim. Buna arkadan vur-mak denmezdi, zira herifin beni su-suz kazanda kaynatmak için fırsat kolladığını hissediyordum. Darbe-nin tesiri ile dizleri büküldü, avuç-ları üzerine kapaklandı.

Hemen tabancamı yan cebime soktum, herifin yakalarından tutup çevirdim ve bir iki seri hareketle, ceplerini boşalttım. Arka cebinde si-gara paketi sıkıştırır gibi dört köşe bir tabanca duruyordu. Diğer cebinde de bir cop... Tedbirliymiş kera-ta, bir de bıçak koymayı unutmamış. Öbür ceplerin muhteviyatı fıkırdı: on dolarlık bir kâğıt para, biraz bo-zukluk, içi hafif ince bir cüzdan. Si-lah sayılanları kendi ceplerime ak-tardım, sonra cüzdanı boşalttım. İçinde üç tane gıcır gıcır yirmi do-larlık kâğıt para, birkaç pul, bir pi-yango bileti ve New York otomobil ehliyeti. Ehliyetle Karl Morgen adı yazılıydı. Işık halinde kendi kendi-me mırıldandım:

-İyi ki uğradın Karl!...

Karl, bir iki inildedikten sonra başını yerden kaldırmaya çalıştı. Si-garamı yaktım, tabancamı tekrar elim aldım.

Karl Morgen, İmbirlin'le alâka-sı olan Madelin'i kaçırmaya teşeb-büs eden ve bir zamanlar Calvin Gray'in yanında çalışmış bir adamdı. Birçok düğümü onun sayesinde aç-tıktım. Ciğerlerimi dumanla yıka-dıktan sonra, ayık olduğunu tahmin et-tiğim herife sert bir sesle:

-Kalk bakalım!...

Dedim. Başını yerden kaldırdı, dirsekleri üzerinde doğruldu ve du-vara tutunarak ayağa kalktı. Fakat sendeliyordu. Konuştum:

-Karl, sen burada çalışıyordun değil mi?

-Evet. Ne olmuş?

-Niye geri döndün?

-O senin üzerine vazife değil..

-Dün gece neredeydin.

-Washington'da

-İmbirlin'le beraber kokteyl sa-lonundaydın değil mi?

-Bu bir suç mu?

-Salon biraz kalabalıktı, o ara-da cebime bir kâğıt soktum.

(Devamı Haftaya)

Uğruna kan dökülen güzel:

ÇARŞAFLI EBE

**Güzel mağrur
ve korkusuz
bir kadının
dillere destan
aşk hikâyesi:**

ÇARŞAFLI EBE'yi

**her gören
âşık olurdu...
Fakat iki kişi
vardı ki, onların
aşkı, tutkusu
bambaşka idi.**

**Nefes kesici bu aşk ve serüven romanına
HAFTAYA BAŞLIYORUZ**